

اتحادیه آزاد کارگران ایران

k.ekhraj@gmail.com

برده داری در کارخانه لوله و پوشش سلفچگان و اخراج کارگران

کارخانه تولید لوله و پوشش سلفچگان یکی از بزرگترین کارخانه های تولید لوله و پوشش به لحاظ سطح تولید و کیفیت کالا در خاورمیانه می باشد و به دلیل درآمد هنگفت اش یکی از مهمترین کارخانه های منطقه ویژه اقتصادی سلفچگان به شمار می رود. این کارخانه در شهرک صنعتی سلفچگان در ۵ کیلومتری جاده سلفچگان - ساوه و ۴۵ کیلومتری استان قم واقع شده است.

کارخانه تولید لوله و پوشش سلفچگان در زمینه عایق لوله های بیتوسیل و پلی اتیلن و اینترنال کوتینگ (رنگ کردن و زنگ زدایی داخل لوله) مشغول به تولید است. در این کارخانه در حدود ۳۰۰ الی ۳۳۰ کارگر با قرارداد موقت مشغول به کار هستند. آمار نشان میدهد از سال ۸۳ تا کنون در این کارخانه حداقل ۱۰۰ حادثه کاری رخ داده است. ایمنی کار در این کارخانه فقط در بودن کلاه ایمنی خلاصه می شود و علیرغم آلودگی محیطی ناشی از نوع کار، سالنهای فاقد دستگاههای تهویه های مناسب می باشد.

در این کارخانه با وجود یک دستگاه آمبولانس، در صورت بروز حادثه برای کارگران و نیاز به انتقال آنان به بیمارستان از آژانس های موجود در منطقه ویژه سلفچگان استفاده میشود چرا که از سهمیه بنزین آن جهت مصارف شخصی مسئولین و کارهای کارخانه استفاده میشود در طول شب نیز در صورت وقوع حادثه برای کارگران، آنان را با تراکتور (حتی یک بار با فرغون) به اورژانس منتقل میکنند.

به دلیل دور بودن کارخانه از محیط شهر و خوابیدن اکثر کارگران در خوابگاههای کارخانه و ۱۲ ساعت کار مداوم و سخت بیشتر آنان دچار افسردگیهای روحی هستند.

اسماعیل رحیم پور یکی از کارگرانی بود که به دلیل ناراحتی اعصاب چند مدت در بیمارستان بستری شد و آخر سر به دلیل دوام نیاوردن در این محیط مجبور به تصویب حساب شد. همچنین یکی از کارگران دو سال پیش در خوابگاه کارخانه خود را حلق آویز کرد که به گمان به همان دلیل فشارهای ناشی از محیط کار دست به این اقدام زده بود.

مسئولین این کارخانه بطور مرتب با کارگران برخوردهای توهین آمیزی دارند که در صورت عکس العمل کارگران، آنان را از کار خود اخراج و یا به قسمتهایی با شرایط بدتر کاری منتقل میشوند و

آنقدر عوض کردن قسمت کار کارگر را ادامه میدهند و او را عاصی میکنند تا کارگر خود داوطلبانه تسویه حساب نماید.

تعداد قابل توجهی از کارگران این کارخانه به دلیل فشار کاری سنگین تا کنون به دیسک کمر و یا واریس و آرتروز و... دچار شده اند که بعد از مدتی نیز به بهانه کم کاری از کار خود اخراج گشته اند.

ایوب یزدانی یکی از کارگرانی است که بدلیل برخورد تیغه انکلین به مچ دست راستش باعث فلج شدن آن شده و بعد از مدتی به بهانه کم کاری و غیبت برای مداوای دستش از کار اخراج شد. این کارگر که با راهنمایی اتحادیه آزاد کارگران ایران از کارفرما شکایت کرده است تا کنون و علیرغم گذشت چندین ماه از شکایتش هنوز موفق به گرفتن خسارت از کارفرما و بازگشت بکار نشده است نامبرده دارای دو فرزند میباشد.

کیفیت بد غذا، اعتصاب و اخراج کارگران

کیفیت غذا در این کارخانه بسیار وحشتناک است بطوریکه هر از چند گاهی چندین نفر به مسمومیت غذایی دچار میشوند.

در تاریخ ۱۳۸۷/۰۲/۲۴ یکی از کارگران واحد بهداشت و ایمنی کارخانه به نام جمال میرانی به دلیل اعتراض به وضعیت بد غذا و بهداشت آشپزخانه از کار معلق شد. بدنبال این وضعیت در تاریخ ۲۵ اردیبهشت ۸۷ تقریباً ۹۵٪ کارگران کارخانه در اعتراض به کیفیت بد غذا و معلق کردن جمال میرانی از کار دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب از ساعت ۱۲ ظهر تا ساعت ۱۵ بعد از ظهر همان روز به طول انجامید و مسئولین کارخانه با خواهش و تمنا از کارگران خواستند به غذاخوری رفته و کارت غذا بزنند و قول دادند که به وضعیت غذایی رسیدگی کنند و جمال میرانی را بر سر کار باز گردانند.

اما کارفرما به وعده خود عمل نکرد و در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ۸۷ سلام شیخی (از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و مسئول تشکیلات اتحادیه) را به دلیل سازماندهی اعتصاب از کار اخراج کرد و دو روز بعد جمال میرانی را هم اخراج نمود. در تداوم این اخراجها و فشار بر کارگران در تاریخ ۱۳۸۷/۰۳/۰۱ با خواست کارفرما چند تن از ماموران حفاظت اطلاعات قم به کارخانه آمدند و پس از بازجویی از یکی از کارگران به نام مجید نصیری و تفتیش اطاقش و کندن تمام پوسترهای کارگری که در خوابگاه بود وی را همراه با وسایل شخصی اش بدون اطلاع کارگران کارخانه مخفیانه به اداره اطلاعات قم منتقل نمودند و هم اطاقی مجید نصیری را تهدید کردند که این دستگیری را جایی بازگو نکند. همچنین مدیر کارخانه سایر هم اطاقی های این کارگر را نیز تهدید کرد مسئله دستگیری مجید نصیری را نباید به هیچ جا حتی به خانواده وی اطلاع دهند.

این کارگر بعد از یازده روز از اداره اطلاعات قم آزاد شد با این حال مدیران کارخانه بر شدت فشارهای خود بر کارگران افزوده و دست به اخراج تعدادی دیگری از آنان که در اعتصاب نقشی داشتند زدند.

در تاریخ ۱۳۸۷/۰۳/۲۵ آقایان احسان حسینی و حسین لبریز و در تاریخ ۱۳۸۷/۰۳/۲۷ آرمان مکاری و در تاریخ ۱۳۸۷/۰۴/۰۲ محمدامین شفیعی - لقمان سلطانی- جمال خضر پور- محمد محمدزاده- یونس یوسفی از کار اخراج شدند و سه تن از کارگران نیز به اسامی قادر عزیزی- رحیم بلاژ- سیامک خسروی به دلیل فشارهای موجود مجبور شدند خودشان تسویه حساب کنند. همچنین لیست ۸۵ نفر از کارگران را در تابلو اعلانات کارخانه اعلام کرده اند که قرارداد موقت یکماهه میباشند و بقیه کارگران هنوز تمدید قرارداد نشده اند.

از طرف دیگر تایم هر شیفت کاری کارخانه ۱۲ ساعت بوده که اکنون به ۸ ساعت تقلیل یافته و قسمت کارخانه بیتوسیل نیز کاملاً تعطیل شده است. کارگران این کارخانه که چندین سال است معیشت خود را بر مبنای ۱۲ ساعت تایم کاری (هر روز ۴ ساعت اضافه کاری اجباری) تنظیم کرده اند اکنون با ۸ ساعته شدن تایم کاری زیر فشار مالی زیاد قرار گرفته و احتمال می رود با توجه به هزینه های سنگین زندگی و تورم موجود، بیشتر این کارگران مجبور به تسویه حساب شوند.

اداره کار استان قم در هماهنگی با کارفرمایان منطقه اقتصادی سلفچگان طبق آیین نامه داخلی که به تصویب رسانده، کارگرانی را که در طول مدت ۳۶۵ روز آخر اشتغال بکار خود، بیشتر از ده روز از مرخصی بدون حقوق استفاده کرده باشند مشمول بیمه بیکاری نمیکند.

مسئولین کارخانه حتی پا را فراتر نهاده و به کارگران اعلام نموده اند: استانداری قم به کارخانه اعلام کرده است پرسنل غیر بومی این کارخانه باید از قم نقل مکان کرده و در شهرستان ساوه اسکان پیدا کنند. بر اساس خبرهای دریافتی توسط اتحادیه آزاد کارگران ایران طبق این دستورالعمل تا کنون ۳۰ خانواده از کارگران به ساوه منتقل شده اند. لازم به ذکر است ۸۰٪ کارگران این کارخانه مهاجر بوده و از شهر های کردستان- اراک- اصفهان در این کارخانه مشغول بکارند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ۱۳۸۷/۴/۱۸

ایمیل: k.ekhraji@gmail.com

فاکس: ۰۲۱۴۴۵۱۴۷۹۵